

paataalte, og at Overgreb høre til Dagens Orden. Dels stille Udgifterne ved en ofte langvarig Proces sig hindrende i Vejen, og dels vil det ofte være meget vanskeligt for den private Sagsøger at tilvejebringe det fornødne Bevismateriale for at kunne vente sig et gunstigt Resultat af Sagsanlæg. Det er derfor et almindelig næret Ønske, som ogsaa har givet sig Udtryk i talrige Andragender fra Fiskere rundt om i Landet (se den af Folketinget den 17de April d. A. afgivne foreløbige Betænkning over Forslag til Lov om Fiskeriet i Danmark, Pag. 58, 71, 73, 89, 90, 98 ff.), at Overtrædelser i hvert Fald af en Del af Lovens Bestemmelser blive Genstand for offentlig Paataale. Kontrollen med Overholdelsen af Lovens Bestemmelser vil jo praktisk hovedsagelig komme til at ligge hos de fiskeriberettigede selv, men en saadan Kontrol kan kun ventes at blive effektiv, naar det offentlige efter modtagen Anmeldelse om fete Overtrædelser af Lovens eller Regulatorernes Bestemmelser er pligtig til at stride ind og forfølge Overtræderne. Kommissionen maa derfor paa det varmeste anbefale, at offentlig Paataale indføres; ja, den drister sig endog til at udtale, at, saafremt dette ikke sker, vil Lovens Hensigt: at hde Ferskvandsfiskeriet den fornødne Beskyttelse, sikkert ikke blot tilnærmelsesvis kunne naas.

Kommissionen foreslaar derfor enstemmigt, at Bestemmelserne i §§ 2—3 og 5—9 ubetinget undergives offentlig Paataale, og at saadan Paataale ogsaa skal kunne finde Sted, naar Overtrædelser bestaar i ulovligt Fiskeri i anden Mandes Fiskevand, og den krævede begærer Sagen behandlet som offentlig Politisag.

Den foreslaaede Forældelse af Paataaleretten efter 1 Aars Forløb er i Overensstemmelse med den nugældende Fiskerilovs Regel i § 61, sidste Stykke.

ad § 14.

Tilsvarende Bestemmelse gælder med Hensyn til Børns Overtrædelser af Sagtloven. Da saadanne Overtrædelser i langt større Omfang finde Sted med Hensyn til Fiskeriet, har man anset det for heldigt, at en Bestemmelse som den foreslaaede optages i Lovforslaget.

Kommissionen har haft under Overvejelse Spørgsmaalet om, hvorvidt den saaledes som Dansk Fiskeriforening i dens Forslag til Lov om Ferskvandsfiskeriet burde foreslaa Ansættelsen af en særlig af Staten udnævnt og lønnet Konsulent for Ferskvandsfiskeriet, hvis Opgave dels skulde være med Raad og Vejledning at bistaa dem, der maatte henvende sig til ham derom, dels at afgive Erklæringer i de Sager, hvorom Ministeriet maatte ætse hans Mening, og endelig at føre det øverste Tilsyn med Overholdelsen af de i Loven om Ferskvandsfiskeriet givne Bestemmelser. Der er desangaaende af et af Kommissionens Medlemmer, fhv. Adjunkt Feddersen, stillet et nærmere motiveret Forslag, som findes trykt nedenfor. Naar Kommissionen imidlertid ikke har kunnet slutte sig hertil, er Grunden den, at man, ihvorvel man ikke har været blind for den Nytte, en saadan Konsulent vilde kunne gøre, dog har ment, at dette Forhold kun kan ordnes i Forbindelse med en Ordning af den hele Fiskeriadministration, og at man derfor bør henstille dette Spørgsmaal til Ministeriets Afgørelse.

Medens Kommissionen derfor som Helhed har ment at kunne indskrænke sig til at henlede Ministeriets Opmærksomhed paa dette Spørgsmaal, har et enkelt Medlem, Toldkontrollør Stub, bestemt udtalt sig imod Ansættelsen af en Konsulent og nærmere motiveret sin Stilling i nedenstaaende Skrivelse.